Tirsdag, den 20. oktober 2020

P9_TA(2020)0274

Retsakt om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder

Europa-Parlamentets beslutning af 20. oktober 2020 om retsakten om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 2,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og artikel 114,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 6, artikel 7, artikel 8, artikel 11, artikel 13, artikel 21, artikel 22, artikel 23, artikel 24, artikel 26, artikel 38 og artikel 47,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med hensyn til behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (»generel forordning om databeskyttelse« (GDPR)) ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF ([5]) (»direktiv om ophavsret«),

— der henviser til Kommissionens anbefaling (EU) 2018/334 af 1. marts 2018 om foranstaltninger til at bekæmpe ulovligt indhold online ([6]),

— der henviser til Europols trusselsvurdering af organiseret internetkriminalitet (IOCTA) af 18. september 2018,

— der henviser til EU-Domstolens hertil hørende retspraksis,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og fra Kultur og Uddannelsesudvalget,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0172/2020),

([1]) EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.
([2]) EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.
([3]) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.
([4]) EUT L 303 af 28.11.2018, s. 69.
([5]) EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92.
([6]) EUT L 63 af 06.03.2018, s. 50.

Tirsdag, den 20. oktober 2020

A. der henviser til, at de grundlæggende rettigheder, såsom beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, princippet om ikkeforskelsbehandling samt ytrings- og informationsfriheden, er kerneelementer, som skal tilgodeses i en succesfuld og holdbar europæiske politik for digitale tjenester; Der henviser til, at disse rettigheder skal fremgå af såvel lovgivningens ordlyd som af den ånd, hvori den gennemføres;

B. der henviser til, at typerne af digitale tjenester og digitale tjenesteudbyderes rolle har ændret sig voldsomt siden vedtagelsen af direktivet om elektronisk handel for 20 år siden;

C. der henviser til, at brugernes tillid kun kan vindes gennem digitale tjenester, der overholder brugernes grundlæggende rettigheder, og at dette ikke alene vil fremme anvendelsen af disse tjenester, men også udgøre en konkurrencemæssig fordel og skabe stabile forretningsmodeller for virksomheder;

D. der henviser til, at de databeskyttelsesregler, som gælder for alle udbydere, der tilbyder digitale tjenester på EU's område, for nylig er blevet ajourført og harmoniseret i hele EU med den generelle forordning om databeskyttelse; der henviser til, at reglerne om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation, som er en underkategori af digitale tjenester, er omfattet af direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation og i øjeblikket er under revision;

E. der henviser til, at mængden af alle typer brugergenereret indhold, der deles, og tjenester, der leveres via onlineplatforme, herunder cloudtjenester, er steget eksponentielt og i et hidtil uset tempo takket være avancerede teknologier; der henviser til, at dette omfatter ulovligt indhold såsom billeder, der viser materiale om seksuelt misbrug af børn online og indhold, der er lovligt, men kan være skadeligt for samfundet og demokratiet, såsom desinformation om midler mod covid-19;

F. der henviser til, at hadefuld tale og desinformation på internettet er blevet mere og mere udbredt i de senere år, hvor enkeltpersoner og disruptive aktører bruger onlineplatformene til at øge polariseringen, hvilket derefter bruges til politiske formål; der henviser til, at kvinder, ikke-hvide personer, personer, der tilhører eller opfattes som tilhørende etniske eller sproglige mindretal, og LGBTIQ-personer ofte udsættes for diskriminerende hadefuld tale, mobning og trusler og udpeges som syndebukke online;

G. der henviser til, at denne tendens er blevet hjulpet på vej af onlineplatforme, hvis forretningsmodel er baseret på indsamling og analyse af brugerdata med henblik på at generere mere trafik og flere »klik« og dermed flere profileringsdata og mere fortjeneste; der henviser til, at dette fører til en øget forekomst af sensationalistisk indhold; der henviser til, at hadefuld tale og desinformation er til skade for den offentlige interesse ved at underminere en respektfuld og ærlig offentlig diskurs og udgør en trussel mod den offentlige sikkerhed, da det kan anspore til vold i den virkelige verden; der henviser til, at bekæmpelsen af sådant indhold er af central betydning for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder og forsvare retsstatsprincippet og demokratiet i EU;

H. der henviser til, at sociale medier og andre platforme til distribution af indhold anvender profileringsteknikker til at målrette og udbrede deres indhold og reklamer; der henviser til, at data indsamlet fra enkeltpersoners digitale spor kan udnyttes på måder, der gør det muligt særdeles præcist at uddrage intime personlige informationer, navnlig når disse data kombineres med andre datasæt; der henviser til, at Cambridge Analytica- og Facebookskandalerne illustrerede de risici, der er forbundet med uigennemsigtige databehandlingsprocesser på onlineplatforme, ved at afsløre, at visse vælgere var blevet udsat for mikromålretning med politisk reklame og undertiden sågar målrettet desinformation;

I. der henviser til, at de automatiske algoritmer, der afgør, hvordan tredjepartsindhold på onlineplatforme skal håndteres, prioriteres, udbredes og slettes, herunder i forbindelse med politiske kampagner og valgkampagner, ofte gentager eksisterende mønstre for forskelsbehandling i samfundet og dermed fører til en høj risiko for forskelsbehandling af personer, der allerede er berørt heraf; der henviser til, at den udbredte brug af algoritmer til at fjerne og blokere indhold også giver anledning til bekymring med hensyn til retsstatsprincippet og spørgsmål, der knytter sig til lovlighed, legitimitet og proportionalitet;

J. der henviser til, at et lille antal hovedsageligt ikke-europæiske tjenesteudbydere besidder en betydelig markedsstyrke og udøver indflydelse på enkeltpersoners rettigheder og frihedsrettigheder og på vore samfund og demokratier ved at kontrollere, hvordan information, tjenester og produkter præsenteres, og derfor indvirker i betydelig grad på

medlemsstaternes funktion og på deres borgere; der henviser til, at beslutninger, som træffes af disse platforme, kan have vidtrækkende konsekvenser for udøvelsen af ytrings- og informationsfriheden samt for mediefriheden og -pluralismen;

K. der henviser til, at den politiske tilgang til bekæmpelse af ulovligt onlineindhold i EU hidtil hovedsageligt har fokuseret på frivilligt samarbejde og fjernelse af indhold efter påbud fra domstole, men at et stigende antal medlemsstater er i færd med at vedtage national lovgivning til bekæmpelse af ulovligt indhold på ikkeharmoniseret vis; der henviser til, at den seneste sektorspecifikke lovgivning på EU-plan indeholder bestemmelser til imødegåelse af visse typer af ulovligt indhold;

L. der henviser til, at en tilgang, som udelukkende er baseret på selvregulering hos platformene, ikke sikrer tilstrækkelig gennemsigtighed, ansvarlighed og tilsyn; der henviser til, at en sådan tilgang hverken tilvejebringer korrekte oplysninger til de offentlige myndigheder, civilsamfundet og brugerne om, hvordan platforme håndterer ulovligt indhold og aktiviteter og indhold, der er i strid med deres vilkår og betingelser, eller om deres generelle håndtering af indhold;

M. der henviser til, at en sådan tilgang muligvis ikke kan garantere, at de grundlæggende rettigheder overholdes, og skaber en situation, hvor det retlige ansvar delvist overdrages til private parter, hvilket indebærer en risiko for indgreb i ytringsfriheden;

N. der henviser til, at tilsyn og overvågning er sektorspecifik i EU; der henviser til, at yderligere og mere omfattende samordning mellem de forskellige tilsynsorganer i EU ville være nyttigt;

O. der henviser til, at manglen på solide, sammenlignelige offentlige data om forekomsten af ulovligt og skadeligt indhold på nettet, om meddelelser om og fjernelse af sådant indhold efter påbud fra domstole eller som selvregulerende foranstaltning samt om kompetente myndigheders opfølgning skaber et gennemsigtigheds- og ansvarlighedsunderskud i både den private og den offentlige sektor; der henviser til, at der mangler oplysninger om de algoritmer, der anvendes på platforme og websteder, og om måden hvorpå platformene håndterer fejlagtig fjernelse af indhold;

P. der henviser til, at seksuel udnyttelse af børn på internettet er en af de former for ulovligt indhold, der fremmes af den teknologiske udvikling; der henviser til, at den enorme mængde af materiale med seksuelt misbrug af børn, som cirkulerer på internettet, udgør en alvorlig udfordring med hensyn til afsløring, efterforskning og, frem for alt, bestræbelser på at identificere ofrene; der henviser til, at der ifølge Europol inden for det seneste år er sket en stigning på 106 % i indberetninger om onlinedeling af børnepornografi til det amerikanske nationale center for savnede og udnyttede børn (NCMEC);

Q. der henviser til, at indhold ifølge Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) retspraksis bør fjernes efter et retsligt påbud fra en medlemsstat; der henviser til, at hostingudbydere har lov til at benytte automatiserede søgeværktøjer og -teknologier til at finde og fjerne indhold, der svarer til indhold, som tidligere er blevet erklæret ulovligt, men ikke bør pålægges en generel forpligtelse til at overvåge den information, de oplagrer, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed, som anført i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF;

R. der henviser til, at elektronisk identifikation, som de berørte parter har tillid til, er afgørende for at garantere sikker adgang til digitale tjenester og foretage elektroniske overførsler mere sikkert; der henviser til, at kun 15 medlemsstater på nuværende tidspunkt har underrettet Kommissionen om deres elektroniske identifikationsordninger for grænseoverskridende anerkendelse inden for rammerne af forordning (EU) nr. 910/2014 ([7]) (eIDAS-forordning);

S. der henviser til, at internettet og internetplatforme stadig er et centralt omdrejningspunkt for terrorgruppers aktiviteter og benyttes som et redskab til udbredelse af propaganda, rekruttering og fremme af deres aktiviteter;

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

Tirsdag, den 20. oktober 2020

1. tror på de klare samfundsmæssige og økonomiske fordele for EU og dets medlemsstater ved et velfungerende digitalt indre marked; glæder sig over disse fordele, navnlig bedre adgang til information og styrkelse af ytringsfriheden; understreger den vigtige forpligtelse til at sikre et retfærdigt digitalt økosystem, hvor grundlæggende rettigheder som nedfældet i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ytrings- og informationsfrihed, ikke-forskelsbehandling, mediefrihed og -pluralisme, privatlivets fred og databeskyttelse, respekteres, og hvor brugernes onlinesikkerhed tilgodeses; understreger, at lovgivningsmæssige og andre reguleringsmæssige indgreb på det digitale indre marked, hvis sigte er at sikre efterlevelsen at denne forpligtelse, bør begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt; minder om, at anvendelse af mekanismer til fjernelse af indhold uden hensyntagen til garantierne om en retfærdig procedure strider mod artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention;

2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage en skræddersyet reguleringsmæssig tilgang med henblik på at håndtere de forskelle, der stadig findes mellem online- og offlineverdenen, og de udfordringer, som mangfoldigheden af aktører og af tjenester, der tilbydes online, giver anledning til; anser det i denne forbindelse for essentielt at anvende forskellige lovgivningsmæssige tilgange til ulovligt og lovligt indhold; understreger, at ulovligt onlineindhold og cyberbaseret kriminalitet bør bekæmpes med samme strenghed og på grundlag af de samme retsprincipper som ulovligt indhold og kriminel adfærd offline, og at der i den forbindelse bør gælde de samme garantier for borgerne; minder om, at direktivet om elektronisk handel er den retlige ramme for onlinetjenester på det indre marked, der regulerer indholdsstyring;

3. anser det for nødvendigt, at ulovligt indhold fjernes hurtigt og konsekvent med henblik på at bekæmpe lovovertrædelser og krænkelser af de grundlæggende rettigheder; mener, at frivillige adfærdskodekser kun delvist løser problemet;

4. opfordrer udbydere af digitale tjenester til at fjerne indhold på en omhyggelig, forholdsmæssig og ikkediskriminerende måde og under alle omstændigheder med behørigt hensyn til brugernes grundlæggende rettigheder og til at tage hensyn til ytrings- og informationsfrihedens grundlæggende betydning i et åbent og demokratisk samfund med henblik på at undgå fjernelse af indhold, som ikke er ulovligt; anmoder udbydere af digitale tjenester, som på eget initiativ ønsker at begrænse visse former for lovligt brugerindhold, om at undersøge muligheden for at mærke dette indhold i stedet for at fjerne det, så brugerne har en chance for at vælge at tilgå dette indhold på eget ansvar;

5. er af den opfattelse, at enhver retligt bemyndiget foranstaltning til fjernelse af indhold i retsakten om digitale tjenester kun bør gælde ulovligt indhold som defineret i EU-retten og i national ret, og at lovgivningen ikke bør indeholde udefinerede begreber og termer, da dette vil skabe retsusikkerhed for onlineplatforme og bringe grundlæggende rettigheder og ytringsfrihed i fare;

6. anerkender imidlertid, at det nuværende digitale økosystem også tilskynder til problematisk adfærd såsom mikromålretning baseret på karakteristika, der blotlægger fysisk eller psykisk sårbarhed, udbredelse af hadefuld tale, racistisk indhold og desinformation, nye problemstillinger såsom organiseret misbrug af flere platforme og oprettelse af konti eller manipulation af onlineindhold ved hjælp af algoritmer; bemærker med bekymring, at nogle forretningsmodeller er baseret på at vise brugerne sensationelt og polariserende indhold med henblik på at øge deres skærmtid og dermed onlineplatformenes overskud; understreger, at sådanne forretningsmodeller har negative følger for enkeltpersoners grundlæggende rettigheder og for samfundet som helhed; opfordrer til gennemsigtighed for så vidt angår onlineplatformes monetariseringspolitik;

7. understreger derfor, at spredningen af sådant skadeligt indhold bør begrænses; er af den faste overbevisning, at mediekendskab, brugerkontrol med det indhold, der bliver foreslået, og offentlig adgang til indhold og uddannelse af høj kvalitet er af afgørende betydning i den forbindelse; glæder sig over Kommissionens initiativ om at skabe et europæisk observatorium for digitale medier, som skal støtte uafhængige faktatjekningstjenester, øge offentlighedens viden om desinformation på internettet og støtte offentlige myndigheder med ansvar for overvågning af digitale medier;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte uafhængige og public service-medier og uddannelsesinitiativer vedrørende mediekendskab og målrettede oplysningskampagner i civilsamfundet; påpeger, at opmærksomheden i særlig grad bør rettes mod skadeligt indhold i forbindelse med mindreårige, der bruger internettet, navnlig med hensyn til deres eksponering for cybermobning, seksuel chikane, pornografi, vold og selvskadende adfærd;

9. bemærker, at da en privatpersons onlineaktiviteter muliggør en omfattende indsigt i pågældendes personlighed og gør det muligt at manipulere vedkommende, griber en generel og vilkårlig indsamling af personlige data om hver eneste anvendelse af en digital tjeneste uforholdsmæssigt ind i retten til privatlivets fred og beskyttelse af personlige data; fremhæver navnlig den potentielt negative indvirkning af mikromålrettet og adfærdsbetinget reklame og af vurderinger af enkeltpersoner, navnlig mindreårige og sårbare grupper, ved at gribe ind i enkeltpersoners privatliv, hvilket rejser spørgsmål med hensyn til indsamlingen og anvendelsen af de data, der anvendes til at målrette reklamer, tilbyde produkter eller tjenesteydelser eller fastsætte priser; bekræfter, at brugernes ret til ikke at blive gjort til genstand for aggressiv sporing, når de anvender digitale tjenester, er medtaget i GDPR og bør håndhæves korrekt i hele EU; noterer, at Kommissionen i sit forslag til en ny forordning om respekt for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med elektronisk kommunikation (2017/0003(COD)) har foreslået at gøre målrettet tilpasning af indhold betinget af en tilvalgsbeslutning;

10. skønner, at vildledende eller skjult politisk reklame udgør en særlig kategori af onlinetrussel, fordi den påvirker de kernemekanismer, der gør det muligt for vort demokratiske samfund at fungere, især når sådant indhold sponsoreres af tredjeparter, herunder udenlandske aktører; understreger, at profilering, når den anvendes i stor målestok til politisk mikromålretning med henblik på at manipulere vælgeradfærd, kan undergrave grundlaget for demokrati i alvorlig grad; opfordrer derfor udbydere af digitale tjenester til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at identificere og mærke indhold, der uploades af socialbotter, og forventer, at Kommissionen fremlægger retningslinjer for brugen af sådanne digitale overbevisningsteknologier i valgkampagner og i strategier for politisk reklame; opfordrer i denne forbindelse til at fastsætte strenge gennemsigtighedskrav for visning af betalt politisk reklame;

11. anser det for nødvendigt, at ulovligt indhold fjernes konsekvent og uden unødig forsinkelse med henblik på at bekæmpe overtrædelser, navnlig for så vidt angår indhold vedrørende børn og terrorismerelateret indhold, og krænkelser af menneskerettighederne under overholdelse af de nødvendige garantier, eksempelvis gennemsigtighed i processen, klageadgang og adgang til effektive retsmidler; mener, at frivillige adfærdskodekser og standardservicevilkår ikke sikrer tilstrækkelig håndhævelse og har vist sig kun delvist at løse problemet; understreger, at ansvaret for at håndhæve loven, træffe afgørelse om lovligheden af onlineaktiviteter og pålægge hostingudbydere at fjerne eller blokere adgangen til ulovligt indhold ultimativt ligger hos uafhængige kompetente myndigheder;

12. erkender, at mens ulovligheden af visse typer af indhold er let at fastslå, er den vanskeligere at afgøre for andre typer, da det kræver kontekstualisering; advarer om, at de nuværende automatiserede værktøjer ikke er i stand til at foretage en kritisk analyse og til i tilstrækkelig grad at forstå vigtigheden af kontekst for så vidt angår specifikke indholdselementer, hvilket kan føre til unødvendig fjernelse af indhold og skade ytringsfriheden og adgangen til forskelligartet information, herunder om politiske synspunkter, og dermed censur; fremhæver, at menneskelig gennemgang af automatiserede rapporter hos tjenesteudbydere eller deres kontrahenter ikke til fulde løser dette problem, især ikke hvis den udliciteres til ansatte i private virksomheder, som mangler tilstrækkelig uafhængighed, uddannelse og ansvarlighed;

13. bemærker med bekymring, at det er let og hurtigt at mangfoldiggøre ulovligt indhold og således forstærke dets negative virkning inden for et meget kort tidsrum; mener ikke desto mindre, at retsakten om digitale tjenester ikke bør indeholde en forpligtelse for udbydere af hostingtjenester eller andre tekniske formidlere til at anvende automatiserede redskaber til moderation af indhold;

14. minder om, at onlineplatforme ikke blot bør fjerne ulovligt onlineindhold, men at fjernelsen bør følges op af retshåndhævende myndigheder og retsvæsen, hvis der er tale om strafbare handlinger; opfordrer Kommissionen til at overveje at forpligte onlineplatforme til at indberette alvorlige lovovertrædelser til den kompetente myndighed, når de har fået konkret kendskab til sådanne; finder i denne forbindelse, at hovedproblemet i nogle medlemsstater ikke så meget er, at de har uafsluttede sager, men at de også har sager, hvor behandlingen endnu ikke er indledt; opfordrer til at fjerne hindringer for indgivelse af klager til de kompetente myndigheder; er overbevist om, at samarbejdet mellem tjenesteudbydere og de nationale kompetente myndigheder samt grænseoverskridende samarbejde mellem nationale kompetente myndigheder i betragtning af internettets grænseløse karakter og den hurtige udbredelse af ulovligt indhold på internettet bør forbedres og baseres på principperne om nødvendighed og forholdsmæssighed; understreger i denne forbindelse behovet for at respektere EU's retsorden og de etablerede principper for grænseoverskridende samarbejde og

gensidig tillid; opfordrer medlemsstaterne til at udstyre deres retshåndhævende og retlige myndigheder med den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer og værktøjer, så de bliver i stand til effektivt at håndtere det stigende antal sager, der drejer sig om ulovligt indhold på internettet, og tvistbilæggelse i forbindelse med fjernelse af indhold samt til at forbedre adgangen til retlig prøvelse på området for digitale tjenester;

15. understreger, at et specifikt stykke indhold kan skønnes at være ulovligt i én medlemsstat, mens det i en anden er omfattet af retten til ytringsfrihed; fremhæver, at for at beskytte ytringsfriheden, undgå lovvalgskonflikter, undgå ubegrundet og ineffektiv geografisk blokering samt for at tilstræbe et harmoniseret digitalt indre marked, bør udbydere af hostingtjenester ikke forpligtes til at fjerne eller blokere adgang til information, som er lovlig i den medlemsstat, hvor de er etableret, eller hvor deres udpegede retlige repræsentant er bosiddende eller etableret; minder om, at nationale myndigheder kun kan håndhæve påbud om fjernelse fra uafhængige kompetente myndigheder over for tjenesteydere, der er etableret på deres område; mener, at det er nødvendigt at styrke samarbejdsmekanismerne mellem medlemsstaterne med Kommissionens og relevante EU-agenturers støtte; opfordrer til en struktureret dialog mellem medlemsstaterne for at fastslå risikoen ved bestemte typer af indhold og for at identificere potentielle forskelle i vurderingen af sådanne risici mellem medlemsstaterne;

16. understreger, at ulovligt indhold bør fjernes, der hvor det hostes, og at formidlere, som udelukkende viderekanaliserer indhold, ikke bør være forpligtet til at blokere adgangen til indhold;

17. er af den faste overbevisning, at EU's nuværende retlige rammer for digitale tjenester bør ajourføres med henblik på at løse de udfordringer, som fragmenteringen mellem medlemsstaterne og de nye teknologier — såsom udbredelsen af profilering og algoritmisk beslutningstagning, som gennemtrænger alle områder af livet — giver anledning til, samt med henblik på at sikre juridisk klarhed og respekt for de grundlæggende rettigheder, navnlig ytringsfriheden og retten til privatlivets fred, på en fremtidssikret måde i betragtning af den hastige teknologiske udvikling;

18. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at indføre en harmoniseret tilgang, der inddrager forpligtelser for udbydere af digitale tjenester, herunder onlineformidlere, for at undgå en opsplitning af det indre marked og inkonsekvent håndhævelse af regler; opfordrer Kommissionen til at foreslå de mest virkningsfulde og effektive løsninger for det indre marked som helhed, mens den samtidig undgår nye administrative byrder og holder det digitale indre marked åbent, fair, sikkert og konkurrencedygtigt for alle dets deltagere; understreger, at erstatningsansvarsordningen for digitale tjenesteudbydere skal være forholdsmæssig, ikke må være til ulempe for små og mellemstore virksomheder og ikke må begrænse innovation og adgang til information i urimelig grad;

19. mener, at reformen bør bygge på den gældende EU-lovgivnings solide fundament og være i fuld overensstemmelse med denne, navnlig den generelle forordning om databeskyttelse og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation, som i øjeblikket er under revision, og respektere sektorspecifikke instrumenters forrang, såsom direktivet om audiovisuelle medietjenester; understreger, at moderniseringen af reglerne for elektronisk handel kan påvirke de grundlæggende rettigheder; opfordrer derfor Kommissionen til at være særdeles agtpågivende i sin tilgang og til også at inddrage internationale menneskerettighedsstandarder i sin revision;

20. fremhæver, at enkeltpersoners praktiske kapacitet til at forstå og navigere i dataøkosystemernes kompleksitet er yderst begrænset ligesom deres evne til at fastslå, om de oplysninger, de modtager, og de tjenester, de bruger, stilles til rådighed for dem på samme vilkår som for andre brugere; opfordrer derfor Kommissionen til at sætte gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling i centrum af retsakten om digitale tjenester;

21. fastholder, at retsakten om digitale tjenester skal tage sigte mod at sikre et højt niveau af gennemsigtighed med hensyn til onlinetjenesters funktionsmåde og et digitalt miljø uden forskelsbehandling; understreger, at det ud over de eksisterende stærke lovrammer, der beskytter privatlivets fred og persondata, er nødvendigt med en forpligtelse for onlineplatforme til at sikre legitim brug af algoritmer; opfordrer derfor Kommissionen til på grundlag af direktivet om elektronisk handel at udvikle en ordning, som opstiller klare rammer for tjenesteydernes ansvar for at imødegå de risici, som deres brugere står over for, og beskytte deres rettigheder, og til at indføre en forpligtelse til gennemsigtighed og forklarlighed for algoritmer, sanktioner til håndhævelse af sådanne forpligtelser, mulighed for menneskelig indgriben og andre foranstaltninger såsom årlige uafhængige revisioner og specifikke stresstests med henblik på at bidrage til og håndhæve overholdelsen;

22. understreger, at nogle udbydere af digitale tjenester utvetydigt skal kunne identificere brugerne på en måde, der svarer til offlinetjenester; bemærker, at onlineplatforme ofte indsamler unødvendige persondata, f.eks. mobiltelefonnumre, ved tilmelding til en tjeneste, hvilket ofte skyldes brugen af fælles log-in-systemer; understreger, at GDPR klart beskriver dataminimeringsprincippet og dermed begrænser indsamlingen af data til det, der er strengt nødvendigt til formålet; anbefaler, at onlineplatforme, som understøtter en fælles log-in-tjeneste med en dominerende markedsposition, bliver pålagt et krav om også at understøtte mindst ét system med åben identitet, der er baseret på en generisk, decentral og interoperabel ramme;

23. understreger, at det er nødvendigt at oprette et tilsvarende sikkert elektronisk online-identifikationssystem, hvor der offline er behov for en bestemt form for officiel identifikation; bemærker, at onlineidentifikation kan forbedres ved at håndhæve forordningen om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og den grænseoverskridende interoperabilitet af elektroniske identifikationsordninger i hele EU heri; anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at oprette et fælles europæisk log-in-system som et alternativ til private fælles log-in-systemer og om at indføre en forpligtelse for digitale tjenester til også altid at tilbyde en mulighed for manuel log-in, der er fastsat som standard; understreger, at denne tjeneste bør udvikles på en sådan måde, at det ikke er teknisk muligt for udbyderen af log-in-tjenesten at indsamle identificerbare log-in-data, og så de indsamlede data holdes på et absolut minimum; anbefaler Kommissionen at undersøge muligheden for at oprette et kontrolsystem for brugere af digitale tjenester med henblik på at sikre beskyttelsen af personoplysninger og alderskontrol, især af mindreårige, som ikke bør bruges kommercielt eller til at spore brugere på tværs af websteder; understreger, at disse log-in- og kontrolsystemer kun bør gælde for digitale tjenester, der kræver personlig identifikation, autentificering eller alderskontrol; minder om, at medlemsstaterne og EU-institutionerne skal garantere, at elektroniske identifikationsmidler er sikre, gennemsigtige og kun behandler de data, der er nødvendige for at identificere brugeren, udelukkende anvendes til legitime formål, ikke anvendes i kommercielt øjemed og ikke anvendes til at begrænse den generelle adgang til internettet eller til at spore brugerne på tværs af websteder;

24. anser det for absolut nødvendigt med en fuldstændig harmonisering og præcisering af reglerne om ansvar på EU-plan for at sikre respekten for grundlæggende rettigheder og brugerrettigheder i hele EU; mener, at sådanne regler bør indeholde ansvarsfritagelser for formidlere, som ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller de ulovlige oplysninger på deres platforme; udtrykker sin bekymring over, at nyligt vedtagne nationale love til bekæmpelse af hadefuld tale og desinformation fører til en stigende fragmentering af reglerne og til et lavere niveau af beskyttelse af de grundlæggende rettigheder i EU;

25. opfordrer med henblik herpå til lovgivningsmæssige forslag, der holder det digitale indre marked åbent og konkurrencedygtigt ved at indføre harmoniserede krav om, at udbydere af digitale tjenester skal anvende effektive, sammenhængende, gennemsigtige og retfærdige procedurer og retssikkerhedsgarantier for håndtering af ulovligt indhold i overensstemmelse med national lov og EU-lovgivningen, herunder ved hjælp af en harmoniseret procedure for anmeldelse og fjernelse af ulovligt indhold;

26. mener i denne forbindelse, at det er afgørende for onlineplatforme at der fastlægges klare regler, krav og garantier for så vidt angår ansvar for tredjepartsindhold; foreslår, at der indføres en fælles reguleringsmæssig ramme med henblik på effektivt at identificere og fjerne ulovligt indhold;

27. fremhæver, at bestemmelser om mekanismer til anmeldelse og fjernelse af ulovligt indhold bør suppleres af krav til platforme om at træffe specifikke foranstaltninger, der står i forhold til såvel deres omfang og rækkevidde som deres tekniske og driftsmæssige kapacitet, med henblik på effektivt at imødegå forekomsten af ulovligt indhold på deres tjenester; anerkender derfor, at udbydere af digitale tjenester, hvor det er teknologisk muligt baseret på tilstrækkeligt velbegrundede instrukser fra uafhængige kompetente offentlige myndigheder og under fuld hensyntagen til indholdets specifikke kontekst, kan pålægges at gennemføre periodiske søgninger efter bestemte elementer af indhold, som en domstol allerede har erklæret ulovligt, forudsat at overvågningen af og søgningen efter de oplysninger, der er omfattet af et sådant forbud, er begrænset til oplysninger, der formidler et budskab, hvis indhold i det væsentlige er det samme, og som derfor adskiller sig minimalt fra det udsagn, der førte til ulovlighedskonstateringen, og som i overensstemmelse med Domstolens dom af 3. oktober 2019 i sag C-18/18 ([8]) er identisk eller ækvivalent med det indhold med samme betydning ikke ville forpligte hostingudbyderen til at foretage en selvstændig vurdering;

([8]) Domstolens dom af 3. oktober 2019, Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited, C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

28. fastholder, at valget af de konkrete foranstaltninger bør overlades til platformene; støtter en afbalanceret tilgang baseret på en dialog med interessenter og en vurdering af de risici, platformene løber, samt en klar ansvarskæde for at undgå unødvendige reguleringsmæssige byrder for platformene og unødvendige og uforholdsmæssige begrænsninger af de grundlæggende rettigheder, navnlig ytringsfriheden, adgangen til oplysninger, herunder om politiske idéer, og retten til privatlivets fred; understreger, at visse forpligtelser kan præciseres yderligere i den sektorspecifikke lovgivning; understreger, at enhver foranstaltning, der indføres med henblik herpå, ikke hverken juridisk eller de facto kan udgøre et krav om generel overvågning;

29. understreger nødvendigheden af passende garantier og forpligtelser til rimelig behandling af registrerede oplysninger, herunder et krav om menneskeligt tilsyn og kontrol, samt procedurer for anfægtelse af en afgørelse med henblik på at gøre det muligt for indholdsejere og personer, der uploader indhold, at forsvare deres rettigheder på en passende og rettidig måde og for at sikre, at afgørelser om fjernelse eller blokering er lovlige, præcise, velfunderede, beskytter brugerne og respekterer grundlæggende rettigheder; fremhæver, at personer, som systematisk og gentagne gang indgiver forkerte eller bedrageriske anmeldelser bør pålægges sanktioner; minder om, at der ud over procedurer for anfægtelse af en afgørelse og udenretslig tvistbilæggelse via platforme i overensstemmelse med det interne klagesystem fortsat bør være mulighed for adgang til effektive retsmidler med henblik på at tilgodese retten til effektive retsmidler;

30. støtter bevarelsen af den nuværende ramme for så vidt angår begrænset ansvar for indhold og oprindelseslandsprincippet, men mener, at en forbedret koordinering af anmodninger om fjernelse mellem nationale kompetente myndigheder er af afgørende betydning; understreger, at ulovligt onlineindhold bør fjernes, der hvor det hostes; understreger, at sådanne anmodninger bør være underlagt retsgarantier for at forhindre misbrug og sikre fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder; fremhæver, at anmodninger om fjernelse fra kompetente myndigheder bør være specifikke og tydeligt angive retsgrundlaget for fjernelse; understreger, at en effektiv tilsyns- og håndhævelsesmekanisme, herunder passende sanktioner, der tager hensyn til deres tekniske og operationelle kapacitet, bør finde anvendelse på de tjenesteudbydere, der ikke efterlever retlige påbud;

31. minder om, at udbydere af digitale tjenester ikke må være retligt forpligtede til at opbevare personoplysninger om deres brugere eller abonnenter til retshåndhævelsesformål, medmindre en uafhængig kompetent offentlig myndighed giver påbud om målrettet opbevaring i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen og EU-Domstolens retspraksis; minder endvidere om, at en sådan opbevaring af data bør begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt henset til de kategorier af data, som skal opbevares, det berørte kommunikationsmiddel, de pågældende personer og den fastsatte opbevaringsperiode;

32. mener, at retsakten om digitale tjenester for at beskytte de grundlæggende rettigheder bør indføre regler med henblik på at sikre, at digitale tjenesteudbyderes servicebetingelser er klare, gennemsigtige og rimelige og præsenteres for brugerne på en let og tilgængelig måde; beklager, at nogle indholdsplatformes servicebetingelser tvinger retshåndhævelsespersonale til at anvende personlige konti til at undersøge visse klager, hvilket udgør en trussel både for disse efterforskninger og den personlige sikkerhed, og opfordrer til en mere effektiv koordinering mellem medlemsstaterne hvad angår opfølgningen af retshåndhævelsen vedrørende markeret ulovligt indhold; minder om, at et påbud om fjernelse af indhold fra uafhængige kompetente myndigheder altid skal baseres på lovgivningen og ikke på tjenesteudbydernes servicebetingelser;

33. opfordrer Kommissionen til at sikre, at brugerne har adgang til forskelligartet indhold og onlineindhold af høj kvalitet som et middel til at sikre tilstrækkelig information af borgerne; forventer, at retsakten om digitale tjenester sikrer, at kvalitetsmedieindhold er let at tilgå og let at finde på tredjepartsplatforme, og at fjernelser af indhold sker i overensstemmelse med menneskerettighedsstandarder og begrænses til indhold, som er åbenlyst ulovligt, eller som er fundet ulovligt af en uafhængig kompetent myndighed; understreger, at lovligt indhold ikke bør være genstand for nogen form for retlige forpligtelser til fjernelse eller blokering;

34. støtter mere dialog mellem medlemsstaterne, de kompetente myndigheder og relevante interessenter med det formål at udvikle, evaluere og forbedre bløde lovgivningstilgange, såsom EU-adfærdskodeksen om desinformation, med henblik på at håndtere kategorier af lovligt indhold, herunder desinformation, yderligere; forventer, at Kommissionen udsteder retningslinjer, herunder regler om øget gennemsigtighed for indholdsmoderation og reklamepolitik, i et specifikt instrument, der ledsager loven om digitale tjenester, for at sikre, at fjernelsen og blokeringen af lovligt indhold på grundlag

af vilkår og betingelser begrænses til et absolut minimum; opfordrer endvidere Kommissionen til at etablere en ramme der forhindrer platforme i at udøve et andet lag af kontrol over indhold, som leveres under en medietjenesteudbyders ansvar, og som er underlagt specifikke standarder og tilsyn;

35. understreger endvidere, at brugerne bør have øget valgfrihed og kontrol med hensyn til det indhold, de ser, herunder flere valgmuligheder med hensyn til, hvordan indholdet prioriteres i forhold til dem, og mulighed for at fravælge en eventuel tilpasning af indhold; er af den faste overbevisning, at anbefalingssystemers udformning og præstation bør være brugervenlig og fuldt gennemsigtig;

36. mener, at ansvarlighed, både i den private og i den offentlige sektor, og evidensbaseret politikudformning kræver solide data om hyppigheden og håndteringen af ulovlig aktivitet og fjernelse af ulovligt onlineindhold samt solide data om onlineplatformes algoritmer for tilpasning af indhold;

37. opfordrer i denne forbindelse til en forpligtelse for platforme til en årlig, omfattende og konsekvent rapportering, som står i forhold til deres omfang eller rækkevidde og driftsmæssige kapacitet, mere specifikt om deres procedurer for tilpasning af indhold, herunder oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet mod ulovlige onlineaktiviteter, og standardiserede data om mængden af indhold, der fjernes, og de underliggende retslige årsager og grundlag herfor, typen af og begrundelsen for modtagne anmodninger om fjernelse, antallet af anmodninger, hvis udførelse blev afvist, og årsagerne dertil; understreger, at sådanne rapporter, der omfatter foranstaltninger, som er truffet i et givet år, bør indgives ved udgangen af første kvartal i det følgende år;

38. opfordrer desuden til en forpligtelse for nationale myndigheder til en årlig offentlig rapportering, herunder standardiserede oplysninger om antallet af anmodninger om fjernelse og retsgrundlaget for disse, om antallet af anmodninger om fjernelse, som var genstand for administrative midler eller retsmidler, om udfaldet af disse sager, herunder omtale af de udfald, som specificerede indhold eller aktiviteter, der fejlagtigt er blevet identificeret som ulovlige, og om det samlede antal afgørelser, der pålægger sanktioner, herunder en beskrivelse af typen af pålagt sanktion;

39. udtrykker sin bekymring over fragmenteringen af og den dokumenterede mangel på økonomiske og menneskelige ressourcer til tilsynsmyndighederne; opfordrer til øget samarbejde for så vidt angår myndighedstilsyn med digitale tjenester;

40. mener, at tilsynet med overholdelsen af de procedurer, proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger og gennemsigtighedskrav, der er fastsat i retsakten om digitale tjenester, bør harmoniseres inden for det digitale indre marked for at sikre en korrekt håndhævelse af denne retsakt; støtter i den forbindelse en stærk og streng håndhævelse, som udføres af en uafhængig EU-tilsynsstruktur med kompetence til at pålægge bøder på grundlag af en vurdering af et klart defineret sæt af faktorer, såsom forholdsmæssighed, tekniske og organisatoriske foranstaltninger og uagtsomhed; mener, at dette bør omfatte muligheden for bøder, som er baseret på en procentdel af virksomhedens totale årlige omsætning;

41. understreger, at gennemgange af digitale udbyderes interne politikker og algoritmer bør foretages under behørig hensyntagen til EU-retten, navnlig til de grundlæggende rettigheder for tjenestens brugere, i betragtning af vigtigheden af ikke-forskelsbehandling og ytrings- og informationsfrihed i et åbent og demokratisk samfund, og uden at kommercielt følsomme data offentliggøres; opfordrer indtrængende til efter en klage eller på foranledning af tilsynsorganerne at foretage en vurdering af, hvorvidt og hvordan udbydere af digitale tjenester udvider indholdet, f.eks. gennem anbefalingsmaskiner og optimeringsfunktioner såsom autofuldførelse og trending;

42. mener, at de rapporter om gennemsigtighed, som udarbejdes af platforme og kompetente nationale myndigheder, bør gøres offentligt tilgængelige og analyseres for strukturelle tendenser med hensyn til fjernelse, detektering og blokering af indhold på EU-plan;

43. understreger vigtigheden af, at brugerne sættes i stand til at håndhæve deres egne grundlæggende rettigheder online, herunder ved hjælp af lettilgængelige, upartiske, gennemsigtige, effektive og gratis klageprocedurer, indberetningsmekanismer for ulovligt indhold og kriminel adfærd for enkeltpersoner og virksomheder, retsmidler, uddannelsesmæssige foranstaltninger og oplysning om databeskyttelsesspørgsmål og internetsikkerhed for børn;

44. mener, at tidligere erfaringer har vist, at det er effektivt at give plads til, at innovative forretningsmodeller kan blomstre, at styrke det digitale indre marked ved at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for digitale tjenester samt at forhindre indførelsen af nye, uberettigede nationale hindringer, og at en videreførelse af denne tilgang vil mindske opsplitningen af det indre marked; mener endvidere, at retsakten om digitale tjenester kan give muligheder for at udvikle borgernes viden om og færdigheder inden for digitalisering, samtidig med at den garanterer et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, herunder ved at garantere internetsikkerhed;

45. understreger nødvendigheden af vedtagne standarder for væsentlig sikkerhed i cyberspace, med henblik på at borgerne kan få det fulde udbytte af digitale tjenester; bemærker derfor det presserende behov for, at medlemsstaterne træffer koordinerede foranstaltninger for at sikre grundlæggende cyberhygiejne og forhindre undgåelige farer i cyberspace, herunder gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger;

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.